

fra Skindene og 30 pCt. som hidrørende fra Huderne, saaledes at altsaa Udførselsværdien er beroende paa et Skøn, hvor hver Feil af een Procent repræsenterer en Værdibif-ference paa ca. 77,400 Kr. At der med en saa ahangende Grund som Udgangspunkt frem-kommer et Resultat, om hvis Rigtighed enhver Jagmand tvivler, naar han sammenligner det med de faktiske Forhold, saaledes som disse forekomme i daglig Handel og Vandel, skulle vi kun berøre og desto kraftigere henlede Opmærksomheden paa, at ligesaa trygt som Lovgivningens Faktorer og Statsøkonomerne bygge deres Dom om et Fags Stilling paa Statistikkens Tal, ligesaa vist maa dette Fag kunne fordrø, at disse Tal nærme sig til at være saa korrekte som mulig, og dette er for vort Fags Vedkommende, som vi have søgt at vise, langt fra Tilfældet.

Bliver Positionen delt i tvende Afdelinger: uberedte Skind for sig og uberedte Huder for sig, vil det vise sig, at den første vil give et betydeligt Udførselsover-skud, den sidste snarere en mindre Underskudsindførsel. Hermed vil da den Fordømmelsesdom over vort Fags Stilstand, som nu motiveres ved den stigende Export af uberedte Huder samtidig med den stigende Import af Væder, og som yderligere styrkes ved den Ikke-Jagmænd nær for Haanden liggende, men aldeles feilagtige Mening, at det er de samme uberedte Huder, der atter indføres som Væder, falde bort af sig selv, og vort Fag vil vinde den fulde Støtte hos Statistikkens, som det tidligere har maattet savne.

Vi henstille, om det ikke vilde være rigtigst ved en eventuel Deling at gjøre et Skridt til ved under Positionen: „Uberedte Skind“ at gjøre Adskillelse mellem:

Tørrede Skind
og Saltede Skind;

thi den statistiske Beregning af denne vigtige Udførselsartikels Værdi vil ellers blive meget vanskelig at faae nogenlunde overensstemmende med Faktum, da den af Toldvæsenet opgivne Udførselsvægt ellers i sig vil indbefatte de saltede Skind, som med en høit ansat Værdi af 50 Kr. pr. 100 Pbd., dog er mindst 50 Kr. billigere pr. 100 Pbd. end de tørrede, ligesom de relative Udførselsmængder af de tvende Artikler stifter med Værene.

Den 26de Marts 1890.

Erhødigst

Paa „Garverforeningen i Danmark“s Vegne,

ved Foreningens Bestyrelse:

Edb. A. Glind, Garver i Kjøbenhavn.	C. Hansen, Garver i Skanderborg.	F. A. Bang, Garver i Rjøge.	Emil Larsson, Garver i Rudkjøbing.
N. Verche, Garver i Svendborg.	John Messerschmidt, Garver i Kjøbenhavn. Viceformand.	N. Trautner, Garver i Sorø. Formand.	